

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 854 din data de 09.12.2020

Dosar nr. 117/2020

Petiția nr. 1215/19.02.2020

Petentă:

Reclamat:

Obiect: afirmații discriminatorii

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. **Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților**
cu domiciliul în

2. **Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului**
cu domiciliul în

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petenta reclamă comentariul *"Un dozator de prezervative ar fi mult mai constructiv, că s-au cam înmulțit țiganii și cazurile sociale"* făcut la postarea *"Un bancomat, aici in Filipestii de Târg???* Nu credeți ca ar fi nevoie???", publicată pe platforma de socializare Facebook, în grupul "Nemulțumirile Filipestenilor" din data de 16.02.2020.

III. Procedura de citare

4. În temeiul art. 20 alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

5. Prin adresa înregistrată sub nr. 1215/16.04.2020, prin e-mail, a fost citată petenta, iar prin adresa înregistrată sub nr. 2315/16.04.2020 a fost citată partea reclamată, fără un termen de audiere, din cauza contextului evoluției situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2. Prin citație a fost invocată excepția de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la capătul de cerere referitor la solicitarea de a se dispune orice măsură necesară pentru înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii.

6. Procedură legal îndeplinită.

7. Partea reclamată depune punct de vedere prin adresa înregistrată sub nr. 2658/08.05.2020, care este comunicat petentei prin adresa înregistrată sub nr. 3016/25.05.2020.

8. Petenta depune concluzii scrise prin adresa înregistrată sub nr. 3701/19.06.2020.

IV. Susținerile părților **Susținerile petentei**

9. Prin petiția înregistrată sub nr. 1215/19.02.2020, petenta arată că în data de 16.02.2020, în mediul online, pe pagina de socializare „Nemulțumirile Filipeștenilor” au fost publicate o serie de comentarii ce instigau la ură rasială, plecând de la o postare a din 13.02.2020 cu privire la o întrebare legată de una din nevoile comunității: ”Un bancomat, aici în Filipeștii de Târg?”.

10. Comentariile ce au atras atenția au fost: *“Un dozator de prezervative ar fi mult mai constructive, ca s-au cam înmulțit țiganii și cazurile sociale”, “Sunteți țigancă sau decât unul dintre părinți?”*

11. Prin concluziile scrise înregistrate sub nr. 3701/19.06.2020, petenta, în urma parcurgerii punctului de vedere al părții reclamate, consideră că petiția sa este întemeiată și solicită lângă aplicarea amenzii contravenționale, să se dispună publicarea în mass-media a unui rezumat al hotărârii prin care se constată săvârșirea faptei, precum și orice măsură necesară pentru înlăturarea consecințelor acesteia.

12. Depune înscrisuri.

Susținerile părții reclamate

13. Prin punctul de vedere înregistrat sub nr. 2658/08.05.2020, partea reclamată arată că în cursul lunii februarie 2020, ca urmare a postării *“Un bancomat, aici în Filipeștii de Târg??? Nu credeți ca ar fi nevoie???”*, pe platforma de socializare Facebook (în grupul Nemulțumirile Filipeștenilor), aceasta a făcut următorul comentariu: *“Un dozator de prezervative ar fi mult mai constructiv, că s-au cam înmulțit țiganii și cazurile sociale”,* care a fost interpretat de către petenta ca reprezentând instigare la ură -rasială și o discriminare a cetățenilor de etnie roma.

14. Partea reclamată susține că acest comentariu nu poate fi catalogat drept instigare la ură rasială, întrucât a reprezentat o constatare personală, legată de creșterea demografică din rândul etniei roma la nivel local, și o dorință personală de a se crea o posibilitate mai facilă de folosire a unui bun (prezervativ), motivată de necesitatea evitării contactării unor boli cu transmitere sexuală în rândul populației de etnie roma, și nu numai.

15. Referirea la cetățenii de etnie roma a fost determinată de realitatea socială actuală care, din păcate, a demonstrat ca cetățenii aparținând acestei etnii, de cele mai multe ori nu optează sau nu au acces la sistemul de învățământ, astfel încât cunoștințele privitoare la educația sexuală și, în special, la prevenirea transmiterii bolilor de natura sexuală, sunt foarte limitate, ceea ce poate reprezenta un risc din punct de vedere medical și social.

16. Din punctul său de vedere, referirea la instalarea unui bancomat de prezervative nu a fost făcută în sens peiorativ ci a reprezentat o propunere bazată pe exemple regăsite în alte state membre ale Uniunii Europene (Spania, Germania) unde există automate prin intermediul cărora pot fi procurate astfel de bunuri.

17. Se arată că sesizând reacțiile celorlalte persoane ce făceau parte din respectivul grup de socializare, partea reclamată a procedat la ștergerea propriului comentariu și la părăsirea grupului de pe platforma Facebook, dar și la prezentarea unor scuze publice, prin intermediul unei postări în care am precizat: *“În legătură cu postarea mea de luna trecută, să știți că nu am scris în intenția de a discrimina, nici nu mi-am dat seama că e o formă de discriminare prin care s-ar putea simți cineva jignit. Și da, am prieteni țigani pe care îi iubesc. Sper să înțelegeți că nu toți iau lucrurile așa în serios, îmi asum ce-am scris și vreau să-mi cer iertare celor pe care i-am jignit indirect...”*

18. Se precizează faptul că partea reclamată provine dintr-o familie de etnie roma, mama fiind de etnie roma, iar în cercul personal de prieteni se regăsesc multe persoane aparținând acestei etnii, astfel încât ar fi greu de crezut și absurd totodată, să discrimineze și să instige la ură rasiale împotriva etniei din care face parte.

19. Depune înscrisuri.

V. Motivele de fapt și de drept

20. **În fapt**, sesizarea vizează comentariul: "Un dozator de prezervative ar fi mult mai constructiv, că s-au cam înmulțit țiganii și cazurile sociale" făcut la o postarea "Un bancomat, aici în Filipești de Târg??? Nu credeți ca ar fi nevoie???", publicată pe platforma de socializare Facebook, în grupul "Nemulțumirile Filipeștenilor" din data de 16.02.2020.

21. **În drept**, Colegiul director analizează în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată.

22. Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că potrivit jurisprudentei sale, discriminarea presupune tratarea diferită, fără o justificare obiectivă și rezonabilă, a unor persoane aflate în situații relativ similare în baza unui criteriu interzis. Articolul 14 nu interzice ca Statele membre să trateze diferit grupuri de persoane cu scopul de a corecta "inegalități de fapt" între acestea. Întrădevăr, în anumite situații, eșecul, în sine, de a încerca corectarea inegalităților prin tratament diferit, poate da naștere unei încălcări a Articolului 14 (a se vedea cauza "*relating to certain aspects of the laws on the use of languages in education in Belgium*", § 10; cauza *Thlimmenos v. Grecia*, no. 34369/97, § 44, ECHR 2000-IV; cauza *Stec și alții v. Marea Britanie* [GC], no. 65731/01, § 51, ECHR 2006-VI). Statele contractante dispun de o marjă de apreciere pentru a analiza dacă și în ce condiții diferențele aplicate unor situații similare justifică un tratament diferit.

23. Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv (vezi *Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others*, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; *Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities*, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 *Jippes and others* 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 *Portugal vs. Council* 1999 ECR I-8395 para.91).

24. Conform art. 2 alin.1 din O.G. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, constituie discriminare „*orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice*”.

25. Colegiul director analizează dacă în cazul semnalat de către petent se întrunesc condițiile pentru existența unei fapte de discriminare. Pentru ca o faptă să fie calificată discriminatorie trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile;

b) existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată;

c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege.

26. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din O.G. nr. 137/2000. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 *deosebirea, excluderea, restricția sau preferința* trebuie să aibă la bază unul dintre *criteriile* prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile*, dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată anterior, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

27. Din analiza obiectului plângerii deduse soluționării, Colegiul director se raportează și la jurisprudența CEDO pentru a defini limita dintre libertatea de exprimare și dreptul la demnitate.

28. Privind libertatea de exprimare, CEDO analizează trei aspecte:

- legalitatea restrângerii, și anume existența unei baze legale interne, și calitatea normei juridice (legea trebuie să fie accesibilă, precisă și previzibilă în așa fel încât să se înțeleagă restrângerea în mod clar, totodată trebuie să permită estimarea consecințelor faptelor contrare legii);

- legitimitatea restrângerii, ceea ce trebuie să fie prevăzută de Convenție (pentru securitatea națională, integritatea teritorială, siguranța publică, apărarea ordinii, prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății, moralei, reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale, pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești);

- necesitatea restrângerii într-o societate democratică.

29. Totodată, potrivit art. 15 din O.G. 137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ură rasială sau națională, ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia.

30. Colegiul director reține că, în speță, trebuie analizată raportarea aspectelor semnalate la libertatea de exprimare și corelativ la dreptul de a nu fi supus discriminării. Este evident faptul că dreptul de a nu fi supus discriminării constituie unul dintre drepturile fundamentale într-o societate democratică, dreptul la egalitate constituind un drept cu aplicare imediată și nu progresivă având în vedere că discriminarea în sine este un afront adus demnității umane. Tratamentul discriminatoriu are de cele mai multe ori ca scop sau ca efect umilirea, degradarea sau interferența cu demnitatea persoanei discriminate, în mod particular, dacă acest tratament se manifestă în public. Tratând pe cineva mai puțin favorabil datorită unor criterii inerente sugerează în primul rând dispreț sau lipsă de respect față de demnitatea sa umană.

31. În doctrina de specialitate privitoare la dreptul la opinie și exprimare, precum și exercitarea acestuia, se remarcă, sub acest aspect, că Pactul internațional privitor la drepturile civile și politice (publicat în Colecția de Legi și Decrete IV/1974) prin art. 19 alin. 3 stabilește că „exercițiul libertății de exprimare comportă îndatoriri speciale și responsabilități speciale și că poate fi supusă anumitor restricții care trebuie să fie expres stabilite prin lege

și sunt necesare: respectul drepturilor sau reputației altora; salvagădării siguranței naționale, ordinii publice, sănătății sau moralității publice”.

32. Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ratificată de România prin Legea nr. 30 din 18 mai 1994, prevede în art.10 că: “orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare” și precizează în mod expres limitele acestui drept în alineatul 2 al aceluiași articol: “exercitarea acestor libertăți, (n.n. libertatea de exprimare, de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei) ce comportă îndatoriri și responsabilități, poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru (...) protecția reputației sau a drepturilor altora.”

33. Pactul internațional privitor la drepturile civile și politice (publicat în Colecția de Legi și Decrete IV/1974) prin art. 19 alin. 3 stabilește că „exercițiul libertății de exprimare comportă îndatoriri speciale și responsabilități speciale și că poate fi supusă anumitor restricții care trebuie să fie expres stabilite prin lege și sunt necesare: respectul drepturilor sau reputației altora; salvagădării siguranței naționale, ordinii publice, sănătății sau moralității publice”.

34. Art. 30 din Constituția României garantează dreptul la libera exprimare fără a leza demnitatea umană a unei alte persoane sau a unui întreg grup:

”(6) Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.

(7) Sunt interzise de lege defăimarea țării și a națiunii, îndemnul la război de agresiune, la ură națională, rasială, de clasă sau religioasă, incitarea la discriminare, la separatism teritorial sau la violență publică, precum și manifestările obscene, contrare bunelor moravuri.”

35. Analizând susținerile părții reclamate, înscrisurile depuse la dosar și a sesizării, astfel cum este formulată, Colegiul director apreciază că afirmațiile/comentariul: “Un dozator de prezervative ar fi mult mai constructiv, că s-au cam înmulțit țiganii și cazurile sociale” are un caracter discriminatoriu, care aduce atingere demnității unei minorități etnice prin asocierea etniei cu natalitate ridicată și care implicit conduce la creșterea cazurilor sociale.

Context

36. Comentariul postat și care constituie obiectul petiției este realizat în perioada declanșării stării de alertă în România în contextul pandemiei cu SARs-Covid. Este de menționat că în perioada stării de urgență, conform unui studiu realizat de IRES și Agenția Împreună, 1 din 10 români consideră că romii sunt principalul grup responsabil pentru răspândirea coronavirus în România. Romii se află pe locul al 3-lea între grupurile considerate responsabile după diaspora (32%) și imigranți (19%). Această percepție este influențată de modul în care mass-media a prezentat știrile care au vizat comunitățile de romi. 5 din 10 români consideră că în perioada pandemiei de coronavirus au fost relatate mai multe știri care au avut despre subiect romii, iar majoritatea acestor știri au fost urmărite la televizor (83%), internetul fiind o sursă secundară de date.

37. Astfel, “Un dozator de prezervative ar fi mult mai constructiv, că s-au cam înmulțit țiganii și cazurile sociale” postat pe un grup online din care fac parte membrii unei comunități mixte, respectiv români și romi conduce către perpetuarea unei imagini negative la adresa întregii comunități de romi. În România, minoritatea romă reprezintă unul dintre cele mai discriminate grupuri etnice. Conform sondajelor de opinie: 7 din 10 români nu au încredere în romi, o atitudine similară mai degrabă cu cea față de imigranți, decât față de alte minorități. (sondaj IRES despre percepția asupra romilor în timpul pandemiei de COVID-19). Un alt sondaj IRES realizat pentru CNCD (2018) indica o neîncredere de 72% față de romi, ceea ce sugerează o constanță a acestui indicator pe durata pandemiei. Altfel spus, neîncrederea în romi nu este contextuală.

38. Romii sunt percepuți ca fiind diferiți, însă diferența este asociată cu hoție, neseriozitate, înșelătorie, lene, lipsa educației, etc. Generalizarea și prejudecata că romii fac

copii numeroși și apoi devin asistați sociali conduce la perpetuarea discriminării și a unei atitudini ostile față de un grup etnic.

39. Folosirea termenului *țigan* este ofensatoare având în vedere istoria minorității etnice în spațiul românesc și statul juridic al acestora până la elaborarea primului Cod Civil. Termenul de „*țigan*” provine din limba greacă medie, din "*athinganos / athinganoy*", însemnând: „păgân”, „eretice”, „de neatins” sau „impur”.

40. „*Rom*” este un cuvânt vechi al limbii romani, folosit pentru desemnarea apartenenței etnice. După cea mai bine documentată ipoteză¹, termenul provine din cuvântul *prakrit* „*dom*” (cu *d* celebrizat), care însemna „om” și se referea, pe de o parte, la imigranții indieni provenind din diverse grupuri etnice, care s-au amestecat și au realizat căsătorii mixte în Persia, formându-se ca popor acolo și pornind apoi spre Europa, iar, pe de altă parte, la un subgrup etnic din India, care există și astăzi. Ideea că termenul de rom este termenul corect pentru a desemna pe cei ce aparțin acestei minorități este întărită de profesorul Jean Alexandre Vaillant, în lucrarea sa publicată, la Paris, în anul 1857, „*Les Romes: histoire vraie des vrais Bohémiens*” (*Romii, adevărată poveste a veritabililor bohemieni*).

41. Analizând juridic, art. 4 și 16 din Constituție garantează egalitatea în drepturi pentru toți cetățenii României. Principiul egalității de tratament a fost ulterior reglementat de acte normative precum Ordonanța de Guvern nr. 137/2000 republicată.

42. În ceea ce privește minoritățile naționale, Constituția garantează dreptul la identitate (art. 6)². La nivel european, având în vedere prevederile Constituției României, se garantează egalitatea în față legii, Convenția Cadru pentru protecția minorităților naționale a Consiliului Europei, arată că apartenența la o minoritate națională se realizează în mod liber de către fiecare persoană și nimeni nu poate fi dezavantajat de o asemenea alegere, ceea ce include și dreptul la autoidentificare³.

43. De asemenea Colegiul director reține că partea reclamată a procedat la ștergerea propriului comentariu și la părăsirea grupului de pe platforma Facebook, dar și la prezentarea unor scuze publice, prin intermediul unei alte postări pe propria pagină de socializare.

44. Având în vedere motivele expuse mai sus, Colegiul director constată că se întrunesc cumulativ elementele constitutive ale unei fapte de discriminare prevăzute de art. 2 alin. (1) și art. 15 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu modificările și completările ulterioare, republicată și dispune sancționarea părții reclamate cu avertiament, potrivit art. 7 din O.G. nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare.

45. Referitor la solicitarea petentului de a se dispune orice măsură necesară pentru înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii, se reține faptul că a fost invocată excepția de neкомпетенță materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, în temeiul prevederilor art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.O. nr. 348 din 6 mai 2008. În acest sens, „persoana care se consideră discriminată poate formula, în față instanței de judecată, o cerere pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare, potrivit dreptului comun. Cererea este scutită de taxă judiciară de timbru și nu este condiționată de sesizarea Consiliului” în conformitate cu art. 27 alin. 1 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu

¹ Kenrick, Donald, *Romii: din India la Mediterana*, Col. Interface, Centre de recherches tsiganes – Paris, București:

Editura Alternative, 1997, p. 27.

² Art. 6 din Constituție prevede “(1) Statul recunoaște și garantează persoanelor aparținând minorităților naționale dreptul la păstrarea, la dezvoltarea și la exprimarea identității lor etnice, culturale, lingvistice și religioase.

³ Art. 3.1 din Convenția cadru pentru Protecția Minorităților Naționale: Orice persoană aparținând unei minorități naționale are dreptul să aleagă liber dacă să fie tratată sau nu ca atare și nici un dezavantaj nu poate rezulta dintr-o asemenea alegere ori din exercițiul drepturilor legate de aceasta.

modificările și completările ulterioare, republicată. Pentru aceste considerente urmează a proceda la admiterea excepției invocate.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin.(2) din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate intră sub incidența prevederilor **art. 2 alin. (1) și art. 15 din O.G. nr. 137/2000** privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată;
2. Sancționarea părții reclamate cu *avertisment*, potrivit **art. 7 din O.G. nr. 2/2001** privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare;
3. Admite excepția de necompetență cu privire la capătul de cerere privind solicitarea de a se dispune orice măsură necesară pentru înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii.
4. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu modificările și completările ulterioare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de .12.2020 au fost: ASZTALOS Csaba Ferenc - Membru, DIACONU Adrian - Membru, GRAMA Horia - Membru, HALLER István – Membru, JURA Cristian - Membru, LAZĂR Maria – Membru, MOȚA Maria – Membru, OLTEANU Cătălina – Membru, POPA Claudia Sorina – Membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 / 24.03.2020.

AZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiul Director,
Președinte CNCD

Data redactării: 21.12.2020
Redactată și motivată C.O./F.L.I.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu modificările și completările ulterioare, republicată și Legii nr. 554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.